

Sesijas dokuments

3.7.2012

B7-0373/2012 }
B7-0374/2012 }
B7-0375/2012 }
B7-0376/2012 } RC1

KOPĪGS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. un 4. punktu

nolūkā aizstāt rezolūcijas priekšlikumus, kurus iesniedza šādas grupas:

Verts/ALE (B7-0373/2012)

S&D (B7-0374/2012)

ALDE (B7-0375/2012)

GUE/NGL (B7-0376/2012)

par ES politiku attiecībā uz Jordānas Rietumkrastu un Austrumjeruzalemi
(2012/2694(RSP))

***Véronique De Keyser, Pino Arlacchi, Emine Bozkurt, Ricardo Cortés Lastra,
Emer Costello, Robert Goebbels, Ana Gomes, Richard Howitt,
Wolfgang Kreissl-Dörfler, María Muñiz De Urquiza, Norbert Neuser, Raimon
Obiols, Boris Zala***

S&D grupas vārdā

***Annemie Neyts-Uyttebroeck, Chris Davies, Marielle de Sarnez, Niccolò Rinaldi,
Robert Rochefort, Ivo Vajgl***

ALDE grupas vārdā

***Margrete Auken, Nicole Kiil-Nielsen, Hélène Flautre, Judith Sargentini,
Raül Romeva i Rueda, Ana Miranda, Malika Benarab-Attou, Eva Joly, Daniel
Cohn-Bendit***

Verts/ALE grupas vārdā

***Patrick Le Hyaric, Kyriacos Triantaphyllides, Sabine Lösing, Nikolaos
Chountis, Marisa Matias***

RC\908354LV.doc

PE491.988v01-00 }
PE491.989v01-00 }
PE491.990v01-00 }
PE491.991v01-00 } RC1

GUE/NGL grupas vārdā

RC\908354LV.doc

PE491.988v01-00 }
PE491.989v01-00 }
PE491.990v01-00 }
PE491.991v01-00 } RC1

LV

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par ES politiku attiecībā uz Jordānas Rietumkrastu un Austrumjeruzalemi
(2012/2694(RSP))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas, jo īpaši 2011. gada 29. septembra rezolūciju par situāciju Palestīnā¹, 2012. gada 16. februāra rezolūciju par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu reģionālu konvenciju par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem², un 2010. gada 9. septembra rezolūciju par situāciju saistībā ar Jordānas upi un jo īpaši saistībā ar teritoriju tās lejtecē³,
- ņemot vērā Padomes secinājumus par Tuvo Austrumu miera procesu, kas pieņemti 2012. gada 14. maijā, 2011. gada 23. maijā un 18. jūlijā un 2009. gada 8. decembrī,
- ņemot vērā PV/AP Ketrinas Eštones runu Parlamenta 2012. gada 12. jūnija plenārsēdē par jaunākajiem notikumiem Tuvajos Austrumos un Sīrijā,
- ņemot vērā PV/AP Ketrinas Eštones paziņojumus, jo īpaši 2012. gada 8. jūnija paziņojumu par apmetņu paplašināšanu, 2012. gada 25. aprīļa paziņojumu par okupētajās palestīniešu teritorijās izvietoto Sansanas, Rehelimas un Bruhinas apmetņu statusu, kā arī 2012. gada 22. februāra paziņojumu par Izraēlas veikto apmetņu apstiprināšanu,
- ņemot vērā ES dalībvalstu misiju vadītāju 2012. gada janvāra ziņojumu par Austrumjeruzalemi, 2011. gada jūlija ziņojumu „C apgabals un Palestīnas valsts veidošana” un 2011. gada aprīļa ziņojumu par apmetņu iedzīvotāju vardarbību, kā arī tam vēlāk pievienoto ES dalībvalstu misiju vadītāju 2012. gada februāra piezīmi par apmetņu iedzīvotāju vardarbību,
- ņemot vērā 1949. gada Ceturto Ženēvas konvenciju par civilpersonu aizsardzību kara laikā,
- ņemot vērā ANO Statūtus,
- ņemot vērā ANO Ģenerālā asamblejas rezolūcijas 181 (1947) un 194 (1948), kā arī ANO Drošības padomes rezolūcijas 242 (1967), 252 (1968), 338 (1973), 476 (1980), 478 (1980), 1397 (2002), 1515 (2003) un 1850 (2008),
- ņemot vērā 1966. gada ANO Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,
- ņemot vērā Tuvo Austrumu Kvarteta paziņojumus, jo īpaši 2012. gada 11. aprīļa un 2011. gada 23. septembra paziņojumu,
- ņemot vērā Izraēlas un Palestīniešu pašpārvaldes 2012. gada 12. maija kopīgo paziņojumu,
- ņemot vērā Starptautiskās Tiesas 2004. gada 9. jūlija konsultatīvo atzinumu par juridiskajām

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0429.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0060.

³ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0314.

sekām, kādas varētu būt robežmūra celtniecībai okupētajā palestīniešu teritorijā,

- ņemot vērā Palestīniešu pašpārvaldes premjerministra Salama Fajāda 2009. gada augusta valsts izveides divu gadu plānu „Okupācijas izbeigšana, valsts izveide”,
  - ņemot vērā 1995. gada 18. septembrī noslēgto pagaidu vienošanos par Jordānas Rietumkrastu un Gazas sektoru;
  - ņemot vērā 1993. gada 13. septembra Oslo līgumu („Pagaidu pašpārvaldes kārtības principu deklarācija”),
  - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā ES ir atkārtoti paudusi atbalstu divu valstu risinājumam, kad Izraēlas valsts mierā un drošībā pastāv blakus neatkarīgai, demokrātiskai un dzīvotspējīgai palestīniešu valstij, un ir paziņojusi, ka tiks atzītas tikai tās izmaiņas līdz 1967. gadam noteiktajās robežās, tostarp attiecībā uz Jeruzalemi, par kurām būs vienojušās abas puses; tā kā palestīniešu tiesības uz pašnoteikšanos un savas valsts izveidi ir tikpat neapšaubāmas, kā Izraēlas Valsts tiesības pastāvēt drošās robežās;
- B. tā kā Padomes 2012. gada 14. maija secinājumos ir uzsvērts, ka „arābu pasaulē notiekošās pārmaiņas arvien steidzamāk prasa panākt progresu Tuvo Austrumu miera procesā” un ka „ir ārkārtīgi svarīgi pievērsties reģiona iedzīvotāju cerībām, tostarp palestīniešu cerībām uz savu valsti un Izraēlas iedzīvotāju cerībām uz drošību, lai reģionā panāktu ilgstošu mieru, stabilitāti un labklājību”;
- C. tā kā tiešas miera sarunas starp pusēm ir apturētas un visi nesenie centieni tās atjaunot ir piedzīvojuši neveiksmi; tā kā ES ir aicinājusi puses rīkoties tā, lai radītu savstarpējas uzticēšanās gaisotni, kāda nepieciešama jēgpilnu sarunu nodrošināšanai, un atturēties no rīcības, kas varētu apdraudēt procesa ticamību, kā arī nepieļaut provokācijas;
- D. tā kā 2012. gada 12. maijā Izraēla un Palestīniešu pašpārvalde nāca klajā ar kopīgu paziņojumu, tajā norādot, ka „Izraēla un Palestīniešu pašpārvalde apņemas panākt mieru, un puses cer, ka vēstulju apmaiņa starp prezidentu Abasu un ministru prezidentu Netanjahu ļaus tuvoties šā mērķa sasniegšanai”;
- E. tā kā uz Rietumkrastu, tostarp Austrumjeruzalemi un Gazas joslu, pilnībā attiecas starptautiskās cilvēktiesības un humanitārās tiesības, tostarp Ceturtā Ženēvas konvencija; tā kā Izraēlas kā okupācijas varas pienākums ir, cita starpā, pēc labākās sirdsapziņas nodrošināt okupācijai pakļauto Palestīnas iedzīvotāju pamatvajadzības, īstenot savu okupācijas varu vietējiem iedzīvotājiem labvēlīgā veidā, aizsargāt un saglabāt civilos objektus un neizvietot nedz savus iedzīvotājus okupētajās teritorijās, nedz arī okupēto teritoriju iedzīvotājus savā teritorijā;
- F. tā kā ES dalībvalstu misiju vadītāju ziņojumi par C apgabalu un Palestīnas valsts veidošanu, par Austrumjeruzalemi, kā arī par apmetņu iedzīvotāju vardarbību nonāca presē un no jauna apliecināja biedējošo un potenciāli neatgriezenisko notikumu gaitu attiecīgajās teritorijās; tā kā Izraēlas Ārlietu ministrija noraida ES laikrakstos paustos apgalvojumus un ir kritizējusi

šos laikrakstus, paziņojot, ka tie nepalīdz paātrināt miera procesu;

- G. tā kā kopš 1993. gada Oslo līgumu noslēgšanas Rietumkrasts ir administratīvi sadalīts trijās zonās jeb apgabalos; tā kā C apgabals aptver lielāko daļu Rietumkrasta teritorijas; tā kā C apgabala sociālā un ekonomiskā attīstība ir izšķirīgi svarīga, lai nodrošinātu nākotnē veidojamās Palestīnas valsts dzīvotspēju;
- H. tā kā Izraēlas valdības īstenotā politika, jo īpaši attiecībā uz jaunu apmetņu būvēšanu un jau esošo plašināšanu, apdraud palestīniešu klātbūtni Rietumkrastā, jo īpaši C apgabalā un Austrumjeruzalemē; tā kā saskaņā ar starptautiskajām tiesībām Izraēlas apmetnes ir nelikumīgas un ir būtisks šķērslis miera centieniem, taču Izraēlas valdība tās subsidē, nodrošinot ievērojamus stimulus nodokļu, mājokļu, infrastruktūras, ceļu, ūdens pieejamības, izglītības, veselības aprūpes u. c. jomās;
- I. tā kā Izraēla savā 1980. gada pamatlikumā „Jeruzaleme — Izraēlas galvaspilsēta” pasludināja Jeruzalemi par nedalāmu un apvienotu Izraēlas galvaspilsētu, kas ir pretrunā ANO Drošības padomes rezolūcijai 478 (1980); tā kā Padomes 2012. gada 14. maija secinājumos ir vēlreiz uzsvērts, ka nepieciešams sarunu ceļā rast veidu, kā atrisināt jautājumu par Jeruzalemes statusu, lai tā nākotnē būtu abu valstu galvaspilsēta; tā kā pašreizējā notikumu attīstība Austrumjeruzalemē padara praktiski neiespējamu un nesasniedzamu to, ka Jeruzaleme nākotnē varētu kļūt par divu valstu galvaspilsētu; tā kā Austrumjeruzaleme arvien lielākā mērā tiek atdalīta no Rietumkrasta, savukārt Jeruzalemes vēsturiskais centrs arvien lielākā mērā tiek atdalīts no pārējās Austrumjeruzalemes teritorijas;
- J. tā kā Austrumjeruzalemē dzīvojošie palestīnieši veido 37 % no Jeruzalemes iedzīvotājiem un nodrošina 36 % no pašvaldības nodokļu ieņēmumiem, taču tikai 10 % no pašvaldības budžeta tiek izlietoti Austrumjeruzalemes vajadzībām, un pakalpojumi tiek sniegti visai nepietiekamā apmērā; tā kā Izraēlas varas iestādes Austrumjeruzalemē ir slēgušas lielāko daļu palestīniešu iestāžu, tostarp Austrumu namu, tādējādi radot institucionālu un vadības vakuumu vietējā palestīniešu sabiedrībā, un šis apstāklis rada nopietnas bažas;
- K. tā kā Austrumjeruzalemē dzīvojošajiem palestīniešiem ir pastāvīga iedzīvotāja statuss, ko bērniem var nodot, tikai ievērojot īpašus nosacījumus, un šis statuss netiek automātiski saņemts laulības gadījumā, kā rezultātā daudzi Austrumjeruzalemes pastāvīgo iedzīvotāju laulātie un bērni nevar dzīvot kopā ar saviem ģimenes locekļiem; tā kā, no otras puses, Austrumjeruzalemē un tās apkaimē dzīvo aptuveni 200 000 Izraēlas apmetņu iedzīvotāju;
- L. tā kā ir ārkārtīgi svarīgi aizsargāt palestīniešus un viņu tiesības Rietumkrastā, jo īpaši C apgabalā, un Austrumjeruzalemē, lai saglabātu divu valstu risinājuma iespējamību; tā kā nepārtrauktā apmetņu paplašināšana un to iemītnieku vardarbība, projektēšanas ierobežojumi un no tiem izrietošais akūtais mājokļu deficīts, ēku nojaukšana, iedzīvotāju izlikšana no mājām un pārvietošana, zemes atsavināšana, sarežģīta piekļuve ūdenim un citiem dabas resursiem, galveno sabiedrisko pakalpojumu un sociālās palīdzības trūkums atstāj būtisku nelabvēlīgu ietekmi uz palestīniešu dzīves apstākļiem; tā kā ekonomiskais stāvoklis šajās teritorijās, ko vēl vairāk saasina pieejamības, pārvietošanās un projektēšanas ierobežojumi, joprojām rada nopietnas bažas; tā kā saskaņā ar ikgadējo SDO ziņojumu 53,5 % jaunu sieviešu un 32,3 % jaunu vīriešu vecumā no 15 līdz 24 gadiem Rietumkrasta teritorijā ir bezdarbnieki;

- M. tā kā Rietumkrastā dzīvojošie palestīnieši, jo īpaši C apgabala un Austrumjeruzalemes iedzīvotāji, saskaras ar nopietnu ūdens resursu trūkumu; tā kā palestīniešu lauksaimnieki smagi izjūt apūdeņošanai nepieciešamā ūdens trūkumu, jo lielāko daļu šī ūdens izmanto Izraēla un Izraēlas apmetņu iedzīvotāji; tā kā pietiekamu ūdens resursu pieejamība ir būtiski svarīga, lai nākotnē pastāvētu dzīvotspējīga Palestīnas valsts;
- N. tā kā Izraēlas uzbūvētais robežmūris, kas nesakrīt ar pamiera robežu („zaļo līniju”), atšķel ievērojamas palestīniešu teritorijas daļas gan Rietumkrastā, gan Austrumjeruzalemē; tā kā Starptautiskā Tiesa 2004. gada konsultatīvajā atzinumā par okupētajā palestīniešu teritorijā īstenotās robežmūra celtniecības juridiskajām sekām norādīja, ka „Izraēlas (...) īstenotā robežmūra būvniecība, un ar šo mūri saistītais režīms ir pretrunā starptautisko tiesību normām”;
- O. tā kā Parlaments jau vairākkārt ir paudis atbalstu prezidenta Mahmuda Abasa un ministru prezidenta Salama Fajāda valsts izveides centieniem un atzinis un atzinīgi novērtējis ministru prezidenta sagatavotā valsts izveides divgadu plāna panākumus; tā kā C apgabalam un Austrumjeruzalemei joprojām ir jābūt prioritāriem jautājumiem palestīniešu nacionālās attīstības plānos, arī tādēļ, lai reaģētu uz šajās teritorijās dzīvojošo palestīniešu „novārtā pamestības” sajūtu;
- P. tā kā Izraēlas cietumos un aizturēšanas centros ir ieslodzīti 4500 palestīniešu, tostarp 24 Palestīniešu likumdošanas padomes deputāti, aptuveni 240 bērnu un vairāk nekā 300 palestīniešu, kas aizturēti par administratīviem pārkāpumiem;
- Q. tā kā arābu izcelsmes beduīni ir pirmiedzīvotāji; šie cilvēki nav klejotāji, un viņu dzīve tradicionāli ir saistīta ar lauksaimniecību jau senčiem piederējušās zemēs, un viņi cenšas panākt sava unikālā stāvokļa un statusa oficiālu un pastāvīgu atzīšanu; tā kā arābu izcelsmes beduīnu kopienas apdraud Izraēlas īstenotā politika, kas liedz viņiem iztiku un bieži nozīmē arī piespiedu pārvietošanu, un viņi ir īpaši neaizsargāta iedzīvotāju grupa gan okupētajās palestīniešu teritorijās, gan Negevā;
- R. tā kā Pārvietošanas darba grupas (*Displacement Working Group (DWG)*) 2012. gada 14. maija ziņojumā un ANO Humānās palīdzības koordinācijas biroja (*OCHA*) ikmēneša humanitārās uzraudzības ziņojumā ir teikts, ka Izraēlas bruņotie spēki kopš 2011. gada janvāra ir iznīcinājuši vairāk nekā 60 objektus, tostarp saules bateriju paneļus, ūdenstvertnes un lauksaimniecības ēkas, kuras bija finansējusi Eiropas Savienība un vairākas dalībvalstis; tā kā pastāv draudi, ka varētu tikt nojaukti vēl vairāk nekā 100 līdzīgi projekti;
- S. tā kā daudzos gadījumos, tostarp Padomes 2012. gada 14. maija secinājumos, ES un dalībvalstis ir atkārtoti paudušas savu apņemšanos atbalstīt Izraēlas drošību, ļoti asi nosodījušas vardarbību, kas apzināti vērsta pret civiliedzīvotājiem, tostarp raķešu uzbrukumus no Gazas joslas, un prasījušas efektīvi novērst ieroču kontrabandu uz Gazas joslu;
- T. tā kā ES un Izraēlas Asociācijas nolīguma 2. pantā ir noteikts, ka pušu attiecību pamatā būs cilvēktiesību un demokrātijas principu ievērošana, kas ir to iekšpolitikas un starptautiskās politikas pamatā un viens no būtiskākajiem šī nolīguma elementiem;

U. tā kā Gazas joslā kopš 2007. gada turpinās blokāde un humanitārā krīze, neraugoties uz to, ka starptautiskā sabiedrība ir vairākkārt prasījusi nekavējoties un bez nosacījumiem pastāvīgi atvērt robežpunktus, lai uz Gazu un no Gazas nodrošinātu humānās palīdzības un tirdzniecības preču apriti un personu pārvietošanos, un šī prasība ir atkārtoti uzsvēta arī Padomes 2012. gada 14. maija secinājumos;

1. atkārtoti pauž stingru atbalstu divu valstu risinājumam, pamatojoties uz 1967. gada robežām un paredzot, ka Jeruzaleme būtu abu valstu galvaspilsēta, mierā un drošībā līdzās pastāvot Izraēlas valstij ar drošām un atzītām robežām un neatkarīgai, demokrātiskai un dzīvotspējīgai Palestīnas valstij;
2. atzinīgi vērtē Padomes 2012. gada 14. maija secinājumus par Tuvo Austrumu miera procesu, tostarp secinājumus par Jordānas Rietumkrastu un Austrumjeruzalemi, un vēlreiz uzsver, ka ES atzīs tikai tās izmaiņas līdz 1967. gadam noteiktajās robežās, tostarp attiecībā uz Jeruzalemi, par kurām būs vienojušās abas puses, un atzinīgi vērtē Tuvo Austrumu Kvarteta 2012. gada 11. aprīļa paziņojumu;
3. uzsver, ka gan ES, gan abas puses, gan arī viss reģions ir ļoti ieinteresēti konflikta izbeigšanā un to var panākt ar visaptverošu miera nolīgumu, kas balstīts uz attiecīgajām ANO Drošības padomes rezolūcijām, Madrides konferences principiem, tostarp principu „zeme apmaiņā pret mieru”, Ceļvedi, starp pusēm agrāk noslēgtajiem nolīgumiem un Arābu valstu miera iniciatīvu; uzstāj, ka rastais risinājums nedrīkst aizskart nevienas puses cieņu; norāda, ka Eiropas Savienības — kas ir lielākā līdzekļu devēja Palestīniešu pašpārvaldei un viena no Izraēlas nozīmīgākajiem tirdzniecības partneriem — rīcībā ir instrumenti, ar ko tā var aktīvāk rosināt abu pušu centienus panākt risinājumu; aicina abas puses sadarboties ar ES, kurai vajadzētu pielikt visus spēkus, lai atrisinātu šo konfliktu; atgādina, ka okupētajās palestīniešu teritorijās ir piemērojamas starptautiskās humanitārās tiesības, tostarp arī Ceturtā Ženēvas Konvencija par civiliedzīvotāju aizsardzību kara laikā;
4. uzsver, ka Izraēlai un palestīniešiem nekavējoties un saskaņā ar Kvarteta prasītajiem termiņiem jāatsāk tiešas sarunas, kuru mērķis ir nodrošināt divu valstu risinājumu, lai pārvarētu pašreizējo nepieņemamo stāvokli; atzinīgi vērtē 2012. gada 17. aprīlī uzsāktu vēstulju apmaiņu starp pusēm un Izraēlas un Palestīniešu pašpārvaldes 2012. gada 12. maija kopīgo paziņojumu;
5. pauž visdziļākās bažas par ES dalībvalstu misiju vadītāju 2011. gada jūlija ziņojumā par C apgabalu un Palestīnas valsts veidošanu un 2012. gada janvāra ziņojumā par Austrumjeruzalemi aprakstīto notikumu attīstību Rietumkrasta C apgabalā un Austrumjeruzalemē;
6. uzsver, ka ir svarīgi aizsargāt C apgabalā un Austrumjeruzalemē dzīvojošos palestīniešus un viņu tiesības, jo tam ir būtiska nozīme, lai saglabātu divu valstu risinājuma iespējamību;
7. atkārtoti uzsver, ka saskaņā ar starptautiskajām tiesībām visas apmetnes ir un paliek nelikumīgas, un aicina Izraēlas valdību apturēt visus apmetņu būvniecības un paplašināšanas projektus Rietumkrastā un Austrumjeruzalemē un nojaukt visus ārējos posteņus, kas uzcelti kopš 2001. gada marta;

8. asi nosoda visas apmetnēs dzīvojošo kolonistu ekstrēmisma, vardarbības un agresijas

izpausmes pret palestīniešu civiliedzīvotājiem un aicina Izraēlas valdību saukt pie atbildības tos, kas vainojami šādos nodarījumos;

9. prasa pilnībā un efektīvi piemērot spēkā esošos ES tiesību aktus un ES un Izraēlas divpusējos nolīgumus, lai ar ES kontroles mehānismu, kas ir tehniskās vienošanās, nepieļautu, ka Izraēlas apmetņu produkti tiek importēti Eiropas tirgū, piemērojot ES un Izraēlas asociācijas nolīgumā paredzēto preferenciālo režīmu;
10. aicina Izraēlas valdību un varas iestādes pildīt savus pienākumus saskaņā ar starptautiskajiem humanitāro tiesību aktiem, proti:
  - nodrošināt, ka nekavējoties tiek izbeigta ēku nojaukšana, iedzīvotāju izlikšana no mājām un palestīniešu piespiedu pārvietošana;
  - sekmēt palestīniešu projektēšanas un būvniecības pasākumus, kā arī palestīniešu attīstības projektu īstenošanu;
  - atvieglot pieeju un pārvietošanos;
  - atvieglot lauksaimniecības un ganību zemju pieejamību palestīniešiem;
  - nodrošināt taisnīgu ūdens resursu sadali, apmierinot palestīniešu iedzīvotāju vajadzības;
  - uzlabot pienācīgu sabiedrisko pakalpojumu un sociālās palīdzības pieejamību palestīniešu iedzīvotājiem, jo īpaši izglītības un sabiedrības veselības jomās;
  - sekmēt humanitārās operācijas C apgabalā un Austrumjeruzalemē;
12. pieprasa Izraēlas varas iestādēm izbeigt ieslodzījuma piemērošanu palestīniešiem par administratīviem pārkāpumiem bez oficiālas apsūdzības vai tiesas procesa, nodrošināt visiem palestīniešu ieslodzītajiem taisnīgas tiesas pieejamību un atbrīvot palestīniešu politieslodzītos, īpaši Palestīniešu likumdošanas padomes locekļus, tostarp *Marwan Barghouti*, un par administratīvajiem pārkāpumiem ieslodzītos palestīniešus; turklāt aicina nekavējoties atbrīvot Jeninas bēgļu nometnes Brīvības teātra māksliniecisko direktoru *Nabil Al-Raei*, kurš tika apcietināts 2012. gada 6. jūnijā un kopš tā laika atrodas ieslodzījumā; atzinīgi vērtē 2012. gada 14. maijā noslēgto vienošanos, kas deva iespēju izbeigt ieslodzīto palestīniešu bada streiku, un prasa šo vienošanos pilnībā un nekavējoties īstenot;
13. prasa aizsargāt beduīnu kopienas Rietumkrastā un Negevā, kā arī prasa, lai Izraēlas varas iestādes pilnībā ievērotu viņu tiesības, un nosoda visus tiesību aizskārumus (piemēram, ēku nojaukšana, piespiedu pārvietošana, ierobežojumi attiecībā uz civildienestu); šajā sakarībā arī prasa, lai Izraēlas valdība atsauktu *Praver* plānu;
14. rosina palestīniešu valdību un varas iestādes nacionālajos attīstības plānos un projektos pastiprinātu uzmanību veltīt C apgabalam un Austrumjeruzalemei, lai uzlabotu šajās teritorijās dzīvojošo palestīniešu stāvokli un dzīves apstākļus;
15. atkārtoti uzsver, ka miermīlīgi un nevardarbīgi pasākumi ir vienīgais veids, kā panākt ilgtspējīgu Izraēlas un Palestīnas konflikta risinājumu; šajā sakarībā turpina paust atbalstu prezidenta Abasa nevardarbīgas pretošanās politikai un mudina panākt palestīniešu savstarpēju izlīgumu, kā arī veidot Palestīnas valsti, kā arī uzskata, ka nozīmīga daļa šajā procesā ir prezidenta un parlamenta vēlēšanas;
16. atkārtoti apstiprina stingro apņemšanos atbalstīt Izraēlas valsts drošību; nosoda ikvienu pret

civiliedzīvotājiem apzināti vērstas vardarbības izpausmi un ir dziļi satriekts par raķešu uzbrukumiem no Gazas joslas;

17. aicina Padomi un Komisiju turpināt sniegt atbalstu un palīdzību palestīniešu iestādēm un attīstības projektiem C apgabalā un Austrumjeruzalemē, lai aizsargātu un spēcīnātu palestīniešu sabiedrību; prasa, lai šajā jomā tiktu uzlabota koordinācija starp Eiropas Savienību un dalībvalstīm; uzsver, ka Izraēlai jābeidz piesavināties muitas un nodokļu ieņēmumus, kas pieder Palestīniešu pašpārvaldei;
18. aicina EĀDD un Komisiju pārbaudīt uz vietas visas apsūdzības par ES finansētu struktūru un projektu iznīcināšanu un bojāšanu okupētajās teritorijās un pārbaužu rezultātus iesniegt Parlamentam;
19. aicina Padomi un Komisiju turpināt risināt šos jautājumus visos ES divpusējo attiecību ar Izraēlu un Palestīniešu pašpārvaldi līmeņos; uzsver, ka ES divpusējās attiecībās ar Izraēlu pilnībā jāņem vērā Izraēlas apņemšanās ievērot savus pienākumus pret okupēto palestīniešu teritoriju iedzīvotājiem, kurus tai uzliek starptautiskās cilvēktiesības un humanitārās tiesības;
20. atkārtoti mudina ES un dalībvalstis uzņemties aktīvāku politisko lomu — arī Kwarteta ietvaros — centienos, kuru mērķis ir panākt taisnīgu un ilgstošu mieru starp izraēliešiem un palestīniešiem; atkārtoti uzsver Kwarteta galveno lomu un turpina atbalstīt Savienības augsto pārstāvi centienos radīt ticamu perspektīvu miera procesa atsākšanai;
21. atkārtoti prasa nekavējoties, uz ilgu laiku un bez nosacījumiem pārtraukt Gazas joslas blokādi attiecībā uz personu pārvietošanos, humānās palīdzības piegādi un tirdzniecības preču apriti un veikt pasākumus šīs teritorijas atjaunošanai un tās ekonomikas atveseļošanai; prasa arī, pienācīgi atzīstot Izraēlas leģitīmās drošības prasības, ieviest efektīvus kontroles mehānismus, lai nepieļautu ieroču kontrabandu uz Gazu; pieņem zināšanai Padomes lēmumu pagarināt ES Robežapsardzes atbalsta misijas Rafā mandātu līdz 2013. gada 30. jūnijam, un cer, ka šī misija izpildīs savus uzdevumus un tā būs izšķiroša un efektīva attiecībā uz pārrobežu attiecību ikdienas pārvaldību un veicinās uzticēšanos starp Izraēlu un Palestīniešu pašpārvaldi;
22. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu parlamentiem un valdībām, ES īpašajam pārstāvim Tuvo Austrumu miera procesā, ANO Ģenerālās asamblejas priekšsēdētājam, ANO Drošības padomes dalībvalstu parlamentiem un valdībām, Tuvo Austrumu Kwarteta sūtnim, Izraēlas Knesetam un valdībai, Palestīniešu pašpārvaldes prezidentam un Palestīniešu likumdošanas padomei.